

– avagy egy traktor élete

Ezer köszönet a regény ihletadójának, az Egresi Angus Kft. szarvasmarha tenyészetének, amely jelenlétével élővé varázsolja tájunkat! Falvunkon tiszteletet parancsoló traktorjai dübörögnek át kaszálókat gondozni, és tehenei bőgésükkel bezengik domboldalainkat, így segítve elő, hogy a fiatal szerző képzelete szárnyakra kaphasson. Ebből a forrásból merített Jávor ötleteket, hogy 8 évesen megírhasssa az első, 10 évesen pedig a második részét ennek a csupaszív, traktoros meseregénynek. Köszönjük a tehenészet vezetőjének, Dudás Csabának a lehetőséget, hogy körbevezette Jávort birtokán, megválaszolta tömérdek kérdését, és kedvesen fogadja, amikor nyomban szalad dolgozó traktorjai után, amint meghallja a hangjukat. S köszönjük minden egyéb mezőgazdasági gépnek is, hogy művelik körülöttünk a vidéket!

*A szerző édesapja,
Pintér Zoltán*

I. rész

Kissárgacsuda kalandjai

(2023.)

1. fejezet

Kissárgacsuda és Nagysárgacsuda

Kissárgacsuda egy egyforma kerékméretű, sárga kistraktor volt, aki majd egyszer nagyra nő. Típusát tekintve a JCB márka Fastrac fajtájának készült.

Kissárgacsuda babatraktor korától arról álmodozott, hogy ő kaszálós nagytraktor lesz felnőttkorában. Az álmát valóra is váltotta már alig kicsit nagyobb korában, mint azt először megálmodta.

Merészen, igen fiatalon jelentkezett egy tehenészethez, ahol nagy sárgacsudák, azaz sárga munkagépek dolgoztak. Fel is vették. Még azt sem tudta, hogyan kell megpörgetni a bálázó gereblyéjét, amikor máris eljött az a pillanat, hogy a távirányítás kapun át begördült a tanyára, majd a csövekből álló kapun át a nyitott garázsba. Egyben nagyon izgult és nagyon örült is a megtiszteltetésnek.

A garázsban más gépek is parkoltak. Csodálkoztak, és kórusban kérdezgették:

- Hogyhogy ilyen kicsiként felvettek ide dolgozni?
- Nem is tudom, lehet azért, mert nagyon lelkes voltam. Már még kisebb koromban is sokat húztam utánfutókat.
- Ó, de cuki! – mondta az egyik aranyosabb sárgacsuda.

Ez a monstrum aranyos, tehát kedves volt, és

aranyosan csillogott a sárgasága is. Ő volt a legnagyobb és legtapasztaltabb gép mind közül. Egyben Kissárgacsuda hasonmása nagyban.

- Idejöhetsz mellém - intett.

- Nézd, Nagysárgacsuda...

- Hé, honnan tudod a nevemet? - vágott közbe a nagy gép.

- Ööö, nem tudom, csak gondoltam, így hívnak... - mosolygott fel rá Kissárgacsuda. - Szóval, azt akartam mondani, hogy nagyon hasonlóak vagyunk, nem?

- Tényleg!

- Csak neked van bálavillád.

- Igen. Azért, mert szeretek bálát szedni.

Ezzel, az összebarátkozással végezve, a gépek reggelig aludtak egy jót.

2. fejezet

Indulás kaszálni!

Reggel korán, amikor csak alig pirkadt, és a garázsban még félhomály uralkodott, máris szólt Nagysárgacsuda:

- Kissárgacsuda, ébresztő! Vár a kaszáló!
- Jaj, de jó! - örült Kissárgacsuda a lámpáit nyitogatva. Egyáltalán nem érzett már álmoságot. - Hol van a kasza?
- Gyere! - Nagysárgacsuda titokzatosan elindult a csatlakoztatni valók tárolóhelye felé.
- Jaj, hol van már? - türelmetlenkedett Kissárgacsuda. Annyira oda akart volna már érni, hogy első csatlakozójával Nagysárgacsudát hátulról tolni kezdte.
- Mindjárt ott vagyunk! - nyugtatta a nagy gépezet. - Ne löködj már, olyan csikis!
- Hihhihi! - kuncogott Kissárgacsuda.
- Mindjárt visszacsikizlek! - fenyegette meg Nagysárgacsuda. - De nézd, megérkeztünk!
- Hú, de jó, hú, de jó! Az ott a kasza? És mi az a zöld, kaszánál kicsit kisebb dolog?
- Az is egy kasza, egy első kasza.
- Az mit jelent?
- Olyan kasza, ami előttünk is levágja a fűvet.

- Azta!

- Dugd be az első kampós karodat az első kasza alá!

Most menjél egy kicsit előre! – tanítgatta

Nagysárgacsuda Kissárgacsudát a felcsatlakozás

művészetére. – Már kész is van, felcsatlakoztattad. –

Nagysárgacsuda segített még valamit odarakni.

- Mit csináltál ott? Hogyan kellett?

- Egy láncot csatlakoztattam fel, mintha egy karabinert csatoltam volna fel, csak sokkal erősebben. A hátsót is így kell feltenni.

- Tényleg?

- Igen. Csak a hátsó kampós karodat tolod be a kasza alá, nem az első. Most kérlek, várj meg, hagy csatlakoztassam fel magamra a rendsodrót – utasította Nagysárgacsuda a kicsit.

Végre elindulhattak dolgozni. Kidübörögtek a tanya épületei közül, ki a kapun, irányt vettek a kaszáló felé. Kissárgacsuda a jövőjén aggódott. Nagysárgacsudát kérdezgette, vajon alkalmas lesz-e mindenféle feladat ellátására.

- Fel fogom majd tudni emelni elég magasra a villámat?

- Reméljük, hogy igen – felelte Nagysárgacsuda.

- Mert nekem még nincs bálavillám; nem tudom, bírni fogom-e majd. Annyira megtetszett nekem rajtad a tied! Olyan méltóságteljes!

- Tényleg jó dolog a bálavilla - válaszolta

Nagysárgacsuda. - Ne aggodalmaskodj, Kissárgacsuda, legalább neked is van nagy csatlakozód, ez elég lehetőség egyelőre neked. Még kicsi vagy. Ha majd nagyobb leszel, ráérsz akkor nagy terheket emelgetni - vigasztalta Nagysárgacsuda. Közben kikanyarogtak a szántók közül a közeli település útjaira, ezért Kissárgacsuda faggatózása is más irányba terelődött.

- A főúton hányval mehetek?

- 50-nel.

- Értem. Miközben dolgozunk, hányval kell menni?

- Attól függ, mi a munka. Ha kaszálunk 7-10-zel.

- Hány km még a kaszáló?

- 1-2.

- Egy bála hány kg körüli?

- Úgy 300. És nézd, ott a kaszáló! - mutatta

Nagysárgacsuda a villájával, amint egy nagy leejtőn haladtak lefelé, és látszott a szemközti domboldal, ahova tartottak. A völgyben elkanyarodtak, végigzúgtak egy utcán, és már oda is érkeztek a céljukhoz.

3. fejezet

A réten

- Végre megérkeztünk! – ujjongott Kissárgacsuda. –
Hogyan kell beindítani a kaszákat? – lelkesedett tovább.
- A kis képernyőn nézd meg, ami a vezetőfülkében van! – igazította el Nagysárgacsuda.
- Köszönöm! Már indulok is! – Kissárgacsuda felbőgte a motorját, és gázt adott. Elindult, a kasza pedig pörgött előtte és mögötte. Nagyon boldognak érezte magát! Végre valami igazán hasznos, valódi munkát végezhet! Mikor már ment fel-alá a réten pár kört, így gondolkodott:
- Jaj, de jó kaszálni!... Juj, ott fut egy őzike! Pipip! Menj arrébb!... Ó, most meg ki kell kerülni egy villanyoszlopot! – és már kanyarodott is, a kaszája sértetlenül suhant el a beton mellett.
- Kissárgacsuda! – kiáltott utána a rendsodrós Nagysárgacsuda, aki kicsit lassabban tudott csak haladni az ő műveletével.
- Mi az? – pillantott hátra a kis gép.
- Miután megtettél egy kört, felezd el a rétet!
- Jó!... Ez meg is van, jöhet a felezés. Ó, bögnék a szarvasok!

- Igen, mert még korán van – zúgott el mellette Nagysárgacsuda egy lentebbi soron haladva.
- Akkor ezért láthattam egy őzet is! Nini, így felezve gyorsabb megtenni egy kört. Csak el ne felejtsem, hogy a túloldalt is le kell kaszálnom – figyelmeztette önmagát Kissárgacsuda. Olyan jókedvében volt, hogy a sárga is örömtől ragyogott rajta.
- Nézd, a domb másik oldalát is kaszálják! – szólt oda neki ismét elhaladva mellette Nagysárgacsuda.
- Tényleg? Hogyhogy ott is épp most?
- Mert ma hűvös nap van. Jól választottunk időpontot
- magyarázott kifogyhatatlan türelemmel az idősebb traktor.
- Azért jobb ilyenkor kaszálni, mert nem tűz ránk olyan forrón a nap? – gondolkodott Kissárgacsuda.
- Igen, nagyon okos vagy. Látod, ott is elől-hátul kaszát használnak. A nagyobb gazdaságokban így szokás.
- De érdekes! És ott is kettő traktor megy. De mindkettő kaszás! A rendsodrós később jön?
- Igen. De ne félj, mi is gyorsan készen leszünk. Szinte már el is készültünk.
- De jó volt! – áradozott Kissárgacsuda.
- Induljunk vissza, és aludjunk egy jót! Holnap is lesz egy nagy nap.
- Mi lesz akkor? – akarta tudni Kissárgacsuda.

- Titok! De most arra figyelj, amit csinálsz! Ugye tudod, hogy kell felemelni meg oldalra tolni a kaszát hazamenéshez?
- Igen, mert én már egy okos, ügyes kistraktor vagyok!
- Igen, az vagy - mosolygott Nagysárgacsuda.

A nagy beszélgetésben észre is alig vették, hogy visszaértek. Lecsatlakoztatták a szerszámaikat, és aludni tértek. Kissárgacsuda még sokáig hánykolódott álmatlanul a garázsban, mert a sok élményen gondolkodott és várakozva tekintett a következő nap elé. Végül ő is elszunnyadt.

4. fejezet

Bálázni jó!

– Ébresztő, Nagysárgacsuda, vár a titkos dolog! –
kukorékolt Kissárgacsuda még sötétben. Az első kakas
már megszólalt, ezért az izgága kis gép úgy gondolta,
ideje felkelni.

Nagysárgacsuda komótosan ébredt. Tudta, hogy
még bőven van idejük összekészülni. Amíg a nagy gép
jobbra-balra kanyarogva kikászálódott a garázsából,
addig a kicsi izgatottságában fel-alá száguldozgatott.
Végre Nagysárgacsuda is tettere készen állt. Lassan
elvezette Kissárgacsudát a titkos dologhoz, a bálázóhoz.
Odaterelte Kissárgacsudát a csomagolós bálázó
csatlakozójához. Kissárgacsuda már fel tudta egyedül
csatlakoztatni, csak egy bumszli koppant nagyot.

– Indulhatunk! – lelkesedett Kissárgacsuda.
– Várj, még én is csatlakozok!
– Jó, addig előremegyek a távirányítós kapuhoz.

Egy pillanat, és máris a főúton jártak. Mindjárt
kanyarodtak a mezőgazdasági területek felé.

– Előremehetek? Már tudom az utat.
– Menjél! De nagyon óvatosan! Figyelj az emberekre,
autókra, állatokra!

Kissárgacsuda vezetésével mentek tovább az úton, aztán balra kanyarodtak, majd előre a földúton, és meg is érkeztek.

- Bálázásnál lassan kell menni! - figyelmeztette Nagysárgacsuda a kicsit. -Ne kapkodj!

Kissárgacsuda visszafogta magát. Lassan, nyugodtan, a sorokba rendezett fűhalmokra figyelve kormányozta magát és a bálázóját. A bálázót beindította, az elkezdte magába kotorni a lucernás szénaszálakat. Szépen gömbölyödött belsejében a készülő bála.

- Már bálázok! Elkészült egy nagybála! Borítok! - gondolkodott magában Kissárgacsuda elmélyülten a munkában.

- Ó, mit csinálsz?! - ripakodott rá ekkor Nagysárgacsuda. - Elfelejtettél csomagolni! Próbálj visszatolatni, hogy visszaguruljon a bála a bálázódba! - szerencsére sikerült a mutatvány. Kissárgacsuda megszeppent, de nem lett baj belőle, hogy hibázott. Ettől megkönnyebbült. - Érdekes a csomagolás, fura a hangja - mélázott tovább.

- Nézd, pöttyös a csomagoló fólia! - kiáltotta Kissárgacsuda, amikor másodjára is kigördült belőle az első bála.

- Tényleg! Egészen szép! - mondta Nagysárgacsuda.

- Általában ezen a kaszálón egy csíkon hány bála van?
- akarta tudni Kissárgacsuda a következő percben.
- 5-10 között. Nézd, a túloldalt még csak most rendsodrózzák! Látod, végül mi végzünk hamarabb, mert mi egy napon csináltuk a kaszálást és a rendsodrást.

- Nagyon jó bálázni! - ficánkolt Kissárgacsuda. - Mi is a bálázó márkája?
- Taarup Bio. Oda van írva az oldalára. A munkahelyünk nemcsomagolós bálázója pedig Kuhn.
- Nézd, Nagysárgacsuda, a csíkok a földön olyanok, mintha zebraátkelő lenne a réten!
- Tényleg, jó megfigyelés. Milyen költői megfogalmazás!
- Az meg milyen érdekes lenne, ha a zebra be lenne bálázva! Ugye?

- Igen! - vihogtak együtt. - Képzeld, a nem csomagolt bálatekercsek néha csíkosak, pont úgy, ahogy változik a betekert fű színe - mesélte Nagysárgacsuda.

- Ó, de érdekes!

Lassan elkészültek a munkával. Tele lett a hatalmas rét sok-sok bálával.

Visszafelé úton is Kissárgacsuda mehetett elől. Elégedetten tértek vissza garázsukba a jól végzett munka örömeivel.

5. fejezet

Kissárgacsuda nem bír magával

A két sárgacsuda reggelig aludt egy jót. Megint Kissárgacsuda keltett hajnalban.

– Ébresztő! – kiabálta.

Nagysárgacsuda megdörzsölte a szemét.

– Aludjunk még, korán van! – sóhajtotta, de ez nem tetszett Kissárgacsudának.

– Nem akarok aludni! – gondolta, és nem hagyta ennyiben a dolgot. Odasettenkedett, és

Nagysárgacsudáról lecsatlakoztatta a bálázót, hogy gyorsabban induljanak, ne akkor kelljen ezzel bíbelődni, amikor felkel.

– Amíg Nagysárgacsuda alszik, addig elhúzó a bálázót, és idehozom az utánfutót, felcsatlakoztatom rá is és magamra is – gondolta Kissárgacsuda.

El is indult dolgára. De nem tudott sokáig dörögni, mert megfogta a főnök.

– Te mégis mit keresel itt ilyen korán?

– Ééén csaaak... – hebegte Kissárgacsuda – ...hogyan hamarabb elinduljunk, besegítek egy kicsit.

Csatlakoztatom az utánfutót, így amikor felébred Nagysárgacsuda, egyből mehetünk – hadarta egy szuszra aztán.

- Értem - mondta a főnök fejcsóválva. - Legközelebb azért szóljál nekem előre, ha valami ilyen tervezel! Most mehatsz.

Kissárgacsuda tovább pöfögött, letette a bálázót, felvette az utánfutót és visszadöcögött a garázsba. Ott átcsatlakoztatta Nagysárgacsudára, aztán visszament a másik magányosan álló pótkocsiért magára. Pont mire betolatott a garázsba utánfutóstól, és bezárta magukra a kaput, felébredt Nagysárgacsuda. Döbbenten látta, micsoda változások zajlottak rajta álmában.

- Te sose fáradsz el? - kérdezte Kissárgacsudától nevetve.

6. fejezet

Bálaszedés

– No, Kissárgacsuda – szólt Nagysárgacsuda –, nyisd ki a kaput!

– Indulunk? – ujjongott Kissárgacsuda.

Kissárgacsuda vezetésével máris a távirányítós kapunál döcögtek, majd egy pillanat, és a főúton pöfögött a két monstrum.

– Ó, elszakadt a légcsatlakozóm! – kiáltották egyszer csak kórusban.

Gyorsan megálltak, nehogy baleset legyen.

– Hogy lehet, hogy egyszerre mindkettőnké? – ámuldoztak.

Telefonáltak a tehenészet tanyára. A főnök azt mondta, rögtön indulnak, és biztos azért egyszerre, mert ugyanakkor vette az utánfutókat, ezért egyidőben öregedtek el a vezetékek.

Negyedórán belül ott is volt a segítség.

Szerencsére sikerült megszerelni a légcsatlakozókat és indulhatott tovább a két gép.

Végre megérkeztek. Kissárgacsuda nagyon örült.

– Lecsatlakoztathatom az utánfutódat? – kérdezte Kissárgacsuda a nagyot.